

A SZENT

KERESZT

A Keresztfeszített
Üdvözítő

Megjelenik
öt hetenkint
Évi előfizetés 70 fillér.

— A pécsi egyházmegyei hatóság 275/1936. számú engedélyével. —

Társulatának
Hirnöke.

Megrendelhető:
Keresztfeszített Üdvözítő Társulata
Pécs, Árpád-utca 25. Csekksz. 4984

„És aki föl nem veszi keresztjét . . .“

(Sz. Máté 10, 38.)

A Szentírásnak több helyén is olvasom ezt a figyelmeztetést: „És aki föl nem veszi keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám“.

Elmélyedek értelmükbe, mert követni akarom Krisztust, méltó akarok lenni hozzá.

Krisztus követése kereszthordozás, szenvedés nélkül lehetetlen. Az édes Jézus keresztet hordozva, kereszten meghalva győzte le lelkünk örök ellenségét és engesztelte ki a Mennyei Atyát. Betlehem jászolától, — a Kálvária ormáig kereszt, szenvedés kísérte. — Követni akarom Őt! Ő minden szenvedést béketűrőssel viselt; Ő keresztet hordozott, keresztre szegezetten meghalt, mert szeretett engem, szeretete hallhatatlan lelkemet.

És én mit teszek? Mindennap újra, — feltör a lelkemből: én édes Jézusom, szeretlek mindenekfelett! — Majd jönnek a napi keresztetek, megpróbáltatások, gond, küzdés; rámborul az élet sötétsége, — a-lelkem elszomorodik; — panasz fakad ajkamon. Ideges, türelmetlen leszek; fáradt vagyok; néhez az élet mindennapi szürkésége; talán-talán elröppen ajkamról egy-egy kifakadás is, — nem, nem bírom tovább

Valóban! Nekem szól az Úrnak intő szózata: „Aki föl nem veszi keresztjét és nem követ engem, — nem méltó hozzám!“

Testvérem! Gondolkodj rajta: szeretetünk fokmérője a béketűrés, az alázatos türelem, amellyel keresztjeinket hordozzuk. Ha az életnek sok, igen sok apró és nagy szenvedését zúgólódás nélkül szeretetből az édes Jézus iránt viseljük, akkor valóban követői leszünk a keresztfeszített édes Jézusnak!

Ézen az úton béke és boldogság száll a küzdő lélekbe, mert ez az út valóban Krisztus követésének az egyetlen tökéletes útja.

Testvérem! Van-e alkalmad így követni az édes Jézust?

Testvérem! Akarod-e így követni Jézust, hogy méltó lehess hozzá?

A vértanúk szeretete.

Kétségtelen, hogy a vértanúk a legtökéletesebben teljesítik az isteni főparancsolatot. Nagyobbat, többet a szeretet sem adhat, mint önmagát, életét. És ezt a legnagyobbat, ezt a legtöbbit adják a vértanúk.

Megrendítő, amit a legújabb kor keresztényüldözéseiről olvasunk. A vértanúk ezreinek áldozatos, hősi Istenszeretete, hithűsége, nagylelkűsége és bátorsága nem hagyhat hidegen bennünket. — Mit tettek és tesznek ők Istenért — és mit teszünk mi? Milyen a mi Istenszeretetünk az ő szeretetükhöz képest? A mi Istenszeretetünk bizony sokszor még egy kis áldozatra, egy kis lemondásra vagy önmehtagadásra sem elég. Pedig az Isten iránti szeretet főparancsolat, amely a többieket is magában foglalja és ha a főparancsolatot elhanyagoljuk, szükséggé válik a többit sem teljesítjük jól.

Tőlünk a jó Isten egyelőre nem kíván életet, vértanúhalált, de kívánja a parancsolatoknak pontos teljesítését, a bűnök kerülését, az erények gyakorlását, hibáinknak, rossz szokásainknak legyőzését, kötelességeinknek pontos teljesítését, a szenvedések türelmes elviselését.

A vértanúk szelleme, lelkülete Istenszeretetükben gyökeresedik; erre a szellemre és lelkületre törekedjünk mi is és ne feledjük soha, hogy az Istenszeretet számunkra nem csak parancsokat és kötelességeket ró, hanem ez a szeretet számunkra boldogságunk forrása is, mert Istenért vagyunk teremtvénnyé és azért igazán boldogok csak Istenben lehetünk, szeretetének gyakorlása által.

Neveljük, szítsuk lelkünkben a vértanúk szellemét, a hősi Istenszeretetet, amelyet Isten az alázatosan kérő léleknek bőségesen megad. Kérjük buzgón, kérjük szüntelen úgy, ahogy olyan szépen száll fel az ének hangjaiban is:

„Édes Jézus öntsd szívembe a hithősök jellemét...”

M. E.

Nagyböjti előkészület.

Mult számunkban „Az egyházi év” c. cikkünkben arra irányítottuk olvasóink figyelmét, mennyire fontos és szükséges a komoly lelkiéletet élőknek, hogy az Egyházzal együtt éljen. Sajnos lapunk jelenlegi terjedelme még nagyon is szűk ahhoz,

— buzdítsunk másokat is erre; — ahol még nincs szokásban kezdeményezzük azt. Így leszünk igazi, buzgó, tevékeny munkatársai az érettünk keresztrefeszített édes Jézusnak.

Egy marék hamu tanítása.

Az Anyaszentegyház, mint gondos édesanya öröklik lelkünk felett és hamvazószerdán igen bölcsen, a sír mélyén pihenő hamura mutatva, e szavakkal szórja a szentelt bárka hamuját fejünkre: „Emlékezzél meg ember, hogy porból vagy és a porba visszatérsz. Igen, por vagyunk, Te is, én is testvérem.

A világi életben elmerült ember nem szeret a halálra gondolni. Az elmúlás gondolatát sietve fojtja el magában és menekül a temetőből s mindentől, ami a halálra emlékezteti. ... Fut a legbiztosabb igazság elöl, pedig mennnyivel másként rendezné egész életét, ha úgy néha-néha benézne a sír mélyére és meghallgatná az ott pihenő ember-hamu hangtalan tanítását.

A közelmúltban egy templom-átalakítás során kinyitották a több, mint kétszáz éves kriptát. A benne pihenő valamikor nagy úr volt, ma csak egy jó marék por a teste, a szétdőlt, rozsdás érckoporsó fenekén. Itt-ott még selyemfoszlányok is vannak, melyek a beáramló levegőtől ide-oda libbennek.

A por és selyemfoszlányok között egy kis épségben maradt kereszt s több semmi. Ez az egész, ami a nagy gazdagságból az övé maradt. Jöjj, Testvérem lélekben Te is velem e kriptá szélére és hallgasd meg, mennyi mindenre tanít e pár marék szürke ember-hamu:

Élő ember-testvérem, látod mivé lett az annyit dédelgetett testem, amelynek annyi tiltott gyönyört engedtem meg, melyre annyi pénzt költöttem? Ne engedj meg Te is mindent testednek. Én a testi bűnökért sokat szenvedtem a tisztítóüzből s csak kevésen múlt, hogy el nem kárhoztam. A gyönyör, mint füst, elszállt és látod, a testem ma hamu.

Tülekedtem a birtokért, minden mást féledobva s testemnek a nagy vagyonból csak e gödör jutott. Most már ez is bő, mert testem hamujának elég hely lesz a kriptá sarkában, ahová egy kis deszka ládikába szórva el fogják helyezni. Ne gyűjts, Testvérem a mindennapi kenyérenél többet s a felesleget add a szűkölködőknek, hogy égi kincset gyűjthess, mely örökre a tied. A földi vagyont épp úgy itt kell hagynod, mint nekem.

Valamikor selyem ruháimban büszkén lépegettem s azt hittem, hogy most mindenki irigyel gazdagságomért. Elégedj még a szükséges egyszerű ruháddal, mert a Te ruháid is így járnak, mint az enyéme. Nézd, libegő selyemfoszlánnyá lettek, pedig mennyire büszke voltam rájuk.

Nézd, mit hoztam csak maradandót a nagy gazdagságból, ezt a kis keresztet. Ez volt halálom óráján, midőn mindent el-

hagytam és mindenki elhagyott, egyedüli vigaszom. Fordulj te is míg van időd, a keresztre-feszített Jézusod felé, mert akkor könnyebb lesz a halálad órája, mint az enyém volt".

Kedves Testvérem, fogadjunk szót rég elhalt testvérünknek és innét a kripta széléről nézzünk fel a mi sebekkel borított Jézusunkra és a közelgő nagybőjtben boruljunk le gyakran Előtte. Kérjünk bocsánatot, amíg nem késő, eddigi számtalan halátlanságainkért, bűneinkért, és e szent időben különös buzgósággal mondjuk a Szent Sebek olvasójának szavaival: „Jézusom, a Te szent Sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk és könyörülj rajtunk”.

Fr. Pius.

ÜZENETEK

Többeknek. A jó Isten fizesse meg buzgólkodásukat kis lapunk terjesztésében. Az előfizetők száma öröndetesen növekszik. Kérünk is mindenkit, szerezzenek minél több új előfizetőt. Minél többen fizetnek elő, annál bővebb tartalommal jelenhetik meg a lap. — Minden előfizető hozzájárul az örökengesztelés eszméjének mielőbbi teljes megvalósulásához. Pedig mennyire szükség van ma engesztelésre! Mennyire szükséges, hogy esdve forduljunk a sebekkel borított isteni Üdvözítőhöz, hogy irgalmazzon szorongatott népének. — Legközelebbi számunkban hírt adunk az eddig befolyt adományokról, amelyek segítségével az örökengesztelés-kápolnája részben már elkészült! Adja Isten, hogy továbbra is minél többen megismerjék a Szent Sebek örökengesztelésének szép eszméjét és adományaikkal a megvalósulást lehetővé tegyék.

Akik eddig még nem hallottak az örökengesztelésről. Új évfolyamunk megindulásával sokfelé küldünk mutatószámokat, azzal a szerény kéréssel, hogy mint előfizetők csatlakozzanak minél többen a Szent Sebek tisztelőinek soraiba. Kérésünket ne vegyék tolokodásnak, vagy erőszakoskodásnak, — hisz Jézusért dolgozunk, érte fáradozunk; az Ő kivánságát teljesítjük, amikor a Szent Sebek tiszteletét terjesztjük, ismertetjük. Ebben a nagy munkában az Ő biztatása buzdít: „Én mindent teljesíteni fogok, amit tőlem szent sebeim nevében kérnek. Ezt az ájtatosságot terjeszteni kell.” — (Chambou M. Márta életrajz.)

Kiadja: a Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata és a Sancta Maria Intézet. Szerkesztésért és kiadásért felelős a S. M. I. igazgatója: Mirbach Júlia.